UNIVERZITET U BEOGRADU MATEMATIČKI FAKULTET

Jovan Dmitrović

MASTER IZ MATEMATIKE ILI RAČUNARSTVA ČIJI JE NASLOV JAKO DUGAČAK

master rad

Mentor:
dr Mika Mikić, redovan profesor Univerzitet u Beogradu, Matematički fakultet
Članovi komisije:
dr Ana Anić, vanredni profesor University of Disneyland, Nedođija
dr Laza Lazić, docent Univerzitet u Beogradu, Matematički fakultet
Datum odbrane:

Naslov master rada: Master iz matematike ili računarstva čiji je naslov jako dugačak

Rezime: Apstrakt ide ovde

Ključne reči: programiranje, programski jezici

Sadržaj

1	Uvod		1
2	Programski jezik <i>Rust</i>		2
	2.1 Razvoj jezika $Rust$		2
	2.2 Instalacija i korišćenje sistema Cargo		3
	2.3 Osnovne karakteristike jezika		5
3	Razrada	2	1
4	Zaključak	2	2
Li	iteratura	2	3

Glava 1

 $\mathbf{U}\mathbf{vod}$

Glava 2

Programski jezik *Rust*

Rust je statički tipiziran jezik fokusiran na bezbednost i performanse. Od svog nastanka, ovaj jezik je dobio veliku pažnju u svetu programiranja, čemu svedoči i činjenica da je Rust bio proglašen za "omiljeni programski jezik" već petu godinu za redom u anketi koju je sprovela popularna veb-stranica Stack Overflow [11].

Danas se *Rust* koristi na velikom broju ozbiljnih projekata. Na primer:

- AWS servisima firme Amazon, poput Lambda, EC2 i Cloudfront [2],
- U okviru operativnog sistema kompanije Gugl (engl. Google) ChromeOS [3],
- Određenim komponentama Majkrosoftove platforme *Azure*, uključujući i IoT sigurnosni servis *edgelet* [5],
- Registru JavaScript paketa npm, kod procedura koje prouzrokuju veliko CPU opterećenje [9],
- Mozilinom veb-brauzeru Fajerfoks (engl. Firefox) [4].

2.1 Razvoj jezika Rust

Programski jezik *Rust* je dizajnirao Grejdon Hor (engl. *Graydon Hoare*) koji je, u to vreme, bio zaposlen u kompaniji Mozila (engl. *Mozilla*). Hor je rad na ovom jeziku započeo 2006. godine kao svoj lični projekat, na kojem je samostalno radio naredne tri godine. Sredinom 2010. godine, u projekat se uključila i sama Mozila, koja i danas sponzoriše njegov razvoj. Pored zaposlenih Mozile, pošto

je u pitanju programski jezik otvorenog koda, svoj doprinos je dalo i preko 5000 dobrovoljaca [10].

Pre nego što se Mozila priključila projektu, Rust je izgledao dosta drugačije nego danas. U svojoj početnoj fazi, Rust je bio čist funkcionalni jezik, tj. nije imao bočne efekte; takođe, postojala je i analiza stanja tipa (engl. typestate analysis), koja je omogućavala proveru operacija koje se mogu izvoditi nad specifičnim tipom podataka pri kompiliranju. Za razliku od ove dve osobine, neka dizajnerska rešenja su ostala do danas, kao što je imutabilnost i kontrola pristupa memoriji. [6]

Nedugo nakon priključivanja Mozile, Grejdon Hor napušta projekat 2012. godine. U ovom periodu *Rust* dobija svoj menadžer paketa *Cargo* zajedno sa repozitorijumom paketa **crates.io**. Proces *RFC*, inspirisan procesom *PEP* programskog jezika *Python* [12], se osniva 2014. godine u svrhu strogog kontrolisanja novina u samom jeziku.

Prva verzija programskog jezika *Rust*, odnosno *Rust* 1.0, objavljena je 2015. godine [1]. Od tad, u *Rust* zajednici je formiran model izbacivanja novih verzija gde se one distribuiraju svakih šest nedelja, što je dinamičniji pristup u odnosu na većinu programskih jezika gde je taj period minimalno godinu dana. Ovom odlukom se stavlja akcenat na stabilnost jezika time što će svaka nova verzija biti slična svom prethodniku, dok se kod jezika sa dugim periodom između verzija očekuju velike promene, što može da šteti kompatibilnosti.

U februaru 2021. godine ozvaničen je nastanak *Rust* fondacije (engl. Rust Foundation), neprofitne organizacije osnovane u svrhe daljeg razvoja programskog jezika Rust [13]. Pored Mozile, sponzori *Rust* fondacije su i kompanije *Google*, *AWS*, *Huawei*, *Facebook* i *Microsoft*.

2.2 Instalacija i korišćenje sistema Cargo

Ukoliko se zvanična veb-stranica programskog jezika *Rust* poseti koristeći mašinu koja ima *Windows* operativni sistem, biće ponuđene instalacione datoteke za 32-bitne i 64-bitne *Windows* sisteme.

Na GNU/Linux operativnim sistemima potrebno je uneti sledeću komandu u terminal:

```
curl --proto '=https' --tlsv1.2 https://sh.rustup.rs -sSf | sh
```

Potvrdu da li se instalacija uspešno izvršila može se dobiti proverom verzije Rust kompilatora komandom:

rustc --version

Pored samog *Rust* kompilatora, u instalaciju su uključeni i sistem *Cargo* i alat *rustup*. Alat *rustup* daje mogućnost dobavljanja nove verzije *Rust*-a sa veba, kao i mogućnost deinstalacije komandama:

```
rustup update
rustup self uninstall
```

Pored toga što je menadžer paketa, *Cargo* vrši i automatizaciju prevođenja. Kreiranje novog projekta uz pomoć ovog sistema izvršava se komandom:

```
cargo new novi_projekat
```

Komandom iznad se pravi novi direktorijum novi_projekat koji sadrži konfiguracionu datoteku Cargo.toml i direktorijum src koji treba da sadrži izvorne datoteke obeležene ekstenzijom .rs i u kojem se inicijalno nalazi datoteka main.rs. Takođe, sa novim direktorijumom se inicijalizuje i novi Git repozitorijum.

Generisana Cargo.toml datoteka je prikazana na listingu??.

```
[package]
name = "novi_projekat"
version = "0.1.0"
authors = ["jovan <jdmitrovic@gmail.com>"]
edition = "2018"

[dependencies]
```

Listing 2.1: Inicijalna Cargo.toml datoteka label

U prvoj liniji koda, [package] označava sekciju koja opisuje paket koji je napravljen. Informacije koje se ovde nalaze su dobijene iz varijabli okruženja. Posle oznake [dependencies] se popisuju svi paketi koji su neophodni za rad sa novim paketom, tako da ih *Cargo* može dopremiti.

Na listingu 2.2 je prikazana main.rs datoteka. U njoj se, po osnovnim podešavanjima, nalazi *Hello World* program.

```
fn main() {
    println!("Hello, world!");
}
```

Listing 2.2: Inicijalna main.rs datoteka

Cargo prevodi projekat komandom cargo build a prevodi ga i pokreće cargo run. Korišćenjem komande cargo check može se proveriti da li se kôd kompilira, bez generisanja izvršne datoteke, što je korisno jer je ova opcija efikasnija od korišćenja pomenute build komande. Kompiliranjem projekta se pravi nova putanja target/debug, gde će se generisati izvršne datoteke.

Kompilator ima dva profila: dev profil, koji se koristi za prevođenje koda tokom razvoja, i release profil za prevođenje završne verzije programa, spremne za isporuku. Razlika između profila ogleda se u nivou optimizacije izvršnog koda: koristeći dev profil, kompilator će koristiti minimalan nivo optimizacije zarad bržeg prevođenja, dok se za release profil projekat prevodi sa maksimalnim nivoom optimizacije zarad dobijanja najboljih performansi programa. Podrazumevano ponašanje je da se koristi dev profil pokretanjem komande cargo build, dok se prevođenje u release profilu izvršava komandom:

cargo build --release

2.3 Osnovne karakteristike jezika

U nastavku će biti opisane bitne karakteristike programskog jezika *Rust*, koje nisu nužno u okviru jednog stila programiranja. Zastupljeno je nekoliko programskih paradigmi:

- Imperativna,
- Objektno-orijentisana, gde se umesto klasa koriste svojstva (engl. traits),
- Generička, u vidu generičkih tipova,
- Funkcionalna, u vidu iteratora i zatvorenja [8],
- Konkurentna [7].

Promenljive i konstante

Promenljive se mogu definisati korišćenjem kljucne reči let, čime se podrazumeva da je takva promenljiva zapravo imutabilna, tj. ona se ne može menjati. Imutabilnost promenljivih omogućava kompilatoru da prepozna razne vrste grešaka

već u fazi kompilacije. Ipak, Rust dozvoljava i definisanje mutabilnih promenljivih korišćenjem ključnih reči let mut.

Pored promenljivih, *Rust* dozvoljava i definisanje konstanti upotrebom ključne reči const. Konstante se razlikuju od imutabilnih promeljivih po tome što se mogu definisati u bilo kom opsegu, uključujući i globalni, i po tome što konstante samo mogu imati vrednost konstantnog izraza, ali ne i vrednost izvršavanja funkcije.

U okviru jezika dozvoljeno je i tzv. sakrivanje (engl. *shadowing*). Sakrivanje je ponovno definisanje promenljivih. Za razliku od korišćenja ključne reči mut, prilikom sakrivanja je moguće promeniti tip promenljive koja se ponovo definiše.

Tipovi

Programski jezik *Rust* je statički tipiziran jezik, ali ne zaheva pisanje tipa uz svaku promenljivu, osim ako je to neophodno; primer je korišćenje funkcije parse:

```
fn main() {
    let num = "10".parse().expect("Nije unet broj!");
    println!("Unet broj je: {}", num);
4 }
```

Ukoliko se pokuša prevođenje ovog koda, Cargo će pokazati grešku:

```
error[E0282]: type annotations needed
--> src/main.rs:2:9
|
2 | let num = "10".parse().expect("Nije unet broj!");
| ^^^ consider giving `num` a type
```

Ova greška se javlja zbog toga što funkcija parse prima generičke parametre, te je kompilatoru neophodna informacija kojeg je tipa promenljiva num.

Rust sadrži četiri vrste prostih tipova: cele brojeve, brojeve zapisane u pokretnom zarezu, karaktere i Bulove konstante true i false. Celi brojevi mogu biti označeni ili neoznačeni. Označeni brojevi su predstavljeni tipovima i8, i16, i32, i64 i i128, gde broj posle karaktera i predstavlja veličinu tipa u bitovima. Neoznačeni brojevi su predstavljeni analogno označenim, s tim da oni počinju karakterom u. Postoje i tipovi isize i usize čija veličina zavisi od arhitekture. Analogon tipovima float i double iz programskog jezika C su tipovi f32 i f64. Tip char je veličine četiri bajta, gde su karakteri predstavljeni Unicode vrednostima.

Osnovni složeni tipovi u programskom jeziku *Rust* su torke i nizovi. Torke se predstavljaju navođenjem liste tipova, razdvojene zarazima u okviru zagrada. Naredni primer ilustruje upotrebu torki:

```
fn main() {
   let koordinate: (i32, f32, i32) = (1, 2.0, 3);
   let (x, y, z) = koordinate;

println!("x: {}, y: {}", x, koordinate.1);
}
```

Torke mogu sadržati vrednosti različitog tipa, a može im se pristupiti ili korišćenjem novih promenljivih, ili korišćenjem .i sintakse, čime se pristupa elementu na *i*-toj poziciji, gde se elementi torke broje počevši od 0.

Nizovi predstavljaju kolekciju vrednosti istog tipa i, poput torki, fiksne su veličine. Obeležavaju se sa uglastim zagradama, unutra kojih su elementi razdvojeni zarezima.

Niske se u programskom jeziku *Rust* javljaju u dva oblika: u obliku literala i obliku niske promenljive dužine (u *Rust*-u se one zovu *string*, odnosno *String*). Literalima se veličina zna pre kompilacije i njihov sadržaj se ne može promeniti, pa se one mogu čuvati na steku, dok se niske promenljive dužine moraju čuvati na hipu.

Funkcije

Funkcije se definišu ključnom reči fn, navođenjem imena funkcije za kojim sledi lista parametara i njihovih tipova u zagradama, razdvojenih zarezima. Nakon liste parametara, moguće je napisati tip povratne vrednosti posle oznake ->. Ukoliko povratni tip izostane, kompilator će ga automatski izvesti. Na kraju se nalazi telo funkcije između vitičastih zagrada. Primer funkcije koja izračunava zbir kvadrata dva broja je dat u okviru listinga 2.3.

```
1 fn zbir_kvadrata(x: i32, y: i32) -> i32 {
2     x*x + y*y
3 }
```

Listing 2.3: Funkcija koja izračunava zbir kvadrata

Pored standardnog korišćenja ključne reči return kao oznake za povratnu vrednost funkcije, funkcija će vratiti vrednost poslednje naredbe koja se ne završava delimiterom.

Kontrola toka

Rust podržava klasične načine kontrole toka sa if, while i for komandama. Postoji par dodatnih mogućosti koje Rust takođe nudi:

- Ukoliko je potrebno napisati beskonačnu petlju, nije neophodno koristiti
 while naredbu sa uvek tačnim uslovom, već se može koristiti ključna reč
 loop, kao u listingu 2.4, gde se loop koristi u svrhe nalaženja najvećeg zajedničkog delioca dva broja,
- I while i for se mogu naći u okviru let naredbe, s tim da se u telu petlje mora naći break naredba uz koju se dopisuje povratna vrednosti kao u primeru 2.4, analogno korišćenju return naredbe u funkcijama,
- Iteriranje kroz kolekciju pomoću for petlje se može vršiti ili preko indeksa trenutnog elementa, ili pomoću iter funkcije. Za iteriranje od kraja kolekcije, na iter se nadovezuje funkcija rev kao u listingu 2.5.

```
fn main() {
       let mut a: u32 = 65342;
       let mut b: u32 = 23456;
3
       let gcd = loop {
           if b == 0 || a == b {
                break a;
           }
9
           if a == 0 {
10
                break b;
           }
12
13
           if a > b {
14
                a -= b;
15
           } else {
```

```
b -= a;
b -= a;
}

println!("Najveci zajednicki delilac a i b je {}", gcd);
}
```

Listing 2.4: Korišćenje naredbe *loop* i petlje u okviru *let* naredbe

```
1 fn main() {
2    let a = [1, 2, 3];
3
4    for elem in a.iter().rev() {
5        println!("{}", elem);
6    }
7 }
```

Listing 2.5: Korišćenje iter i rev funkcija

Vlasništvo

Koncept **vlasništva** je novina u odnosu na druge programske jezike. Ova osobina dozvoljava programskom jeziku *Rust* da funkcioniše bez sakupljača otpadaka. Za razliku od sakupljača otpadaka, sistem vlasništva ne utiče ni na koji način na izvršavanje programa, jer se postupanje prema skupu pravila vlasništva proverava prilikom prevođenja.

Sistem vlasništva se može svesti na tri pravila:

- 1. Svaka vrednost u programskom jeziku *Rust* ima promenljivu koja je poseduje.
- 2. U jednom trenutku, za svaku vrednost, postoji tačno jedan vlasnik.
- 3. Kada promenljiva završi svoj životni vek, tada se vrednost koju ta promenljiva poseduje automatski briše iz memorije.

Primer funkcionisanja ovog sistema se može dati uz pomoć pomenutih niski promenljive dužine, odnosno tipa String: ako se, kao u listingu 2.6, pokuša ulan-čavanje pokazivača na istu vrednost, Rust kompilator će prikazati sledeću grešku:

Kompilator ukazuje na promenu poseda vrednosti na koju pokazuje niska1, čime promenljiva niska1 gubi mogućnost manipulisanja vrednošću nad kojom je imala vlasništvo, time poštujući pravilo da vrednost pripada samo jednoj promenljivoj.

```
fn main() {
    let niska1 = String::from("Hello World!");
    let niska2 = niska1;

println!("Druga niska: {}", niska2);
println!("Prva niska: {}", niska1);
}
```

Listing 2.6: Prenos vlasništva između promenljivih

Može se uočiti da je kopiranje promenljive niska1 plitko. Duboko kopiranje promenljivih se odvija pomoću metoda clone koja je implementirana za tip String.

Kada se vrednost promenljive šalje kao parametar funkcije, vlasništvo te vrednosti prelazi u posed te funkcije, odnosno, promenljiva iz pozivaoca se ne može koristiti nakon pozivanja funkcije. Međutim, pozvana funkcija može *vratiti* vlasništvo nad promenljivom tako što iskoristi tu promenljivu kao povratnu vrednost: time se vlasništvo te promenljive vraća pozivaocu te funkcije. Promenljiva koja je vraćena može biti bilo koja promenljiva nad kojom ta funkcija ima vlasništvo, uključujući i promenljive koje ne potiču odatle (dakle, i sami parametri funkcije).

Pozajmljivanje

Proces davanja i preuzimanja vlasništva može da bude nepogodan u nekim slučajevima; zbog toga, postoji i opcija **pozajmljivanja** (engl. *borrowing*). Pozajmljivanje omogućava funkcijama da pozajme vrednosti promenljivih, koje se moraju vratiti vlasniku po završetku izvršavanja te funkcije, što znači da se pozajmljene promenljive mogu kasnije koristiti. Promenljive se pozajmljuju koristeći simbol &, što je ilustrovano na listingu 2.7, gde će izvršavanje koda ispisati: Niska "Hello world" ima 2 reci.

```
fn main() {
    let s = String::from("Hello world");

println!("Niska \"{}\" ima {} reci", s, broj_reci(&s));

fn broj_reci(s: &String) -> usize {
    s.matches(" ").count() + 1
}
```

Listing 2.7: Pozajmljivanje vrednosti promenljivih

Na sličan način se definišu i reference na promenljive. Vrednosti pozajmljenih promenljivih se ne mogu menjati preko referenci definisanih na ovaj način; u te svrhe se koriste mutabilne reference koje se obeležavaju sa &mut. Za razliku od referenci u drugim programskim jezicima, može postojati samo jedna mutabilna referenca za jednu promenljivu u istom dosegu u kojem ne sme postojati ni imutabilna referenca te promenljive.

U Rust-u je nemoguće napraviti "zalutalu" referencu (engl. dangling reference), tj. referencu koja referiše na prostor u memoriji koji se već oslobodio. Prilikom prevođenja koda, kompilator će dati preporuku za korišćenje statičke reference uz pomoć sintakse &'static. Ukoliko bi se pokušalo prevođenje koda iz listinga 2.8, kompilator ne bi dozvolio prevođenje bez static oznaka. Konvencija je da imena promenljivih sa statičkim životnim vekom počinju velikim početnim slovom.

```
1 fn main(){
2    println!("{}", num());
3 }
4
5 fn num() -> &'static u32 {
```

```
static N: u32 = 1234;

return &N;
}
```

Listing 2.8: Korišćenje promenljivih sa statičkim životnim vekom

Strukture

Definisanje struktura se vrši na uobičajen način, ali *Rust* nudi mogućnosti koje skraćuju sintaksu, kao u listingu 2.9.

```
1 struct Student {
       ime: String,
       indeks: String,
       email: String
5 }
  fn kreiraj_studenta(ime: String, indeks: String) -> Student {
       Student {
           ime,
           email: format!("{}@matf.bg.ac.rs", indeks),
           indeks
      }
13 }
  fn main() {
       let student1 = kreiraj_studenta(
           String::from("Ana"),
17
           String::from("mi15123")
      );
19
      let student2 = Student {
           indeks: String::from("mr14321"),
           ..student1
      };
23
24 }
```

Listing 2.9: Kreiranje novih struktura

Sa listinga 2.9 se može primetiti kako se uz pomoć oznake .. mogu definisati nove instance strukture gde se imena polja poklapaju sa imenima parametara funkcije. U istom primeru će instanca student2 imati isto ime kao i instanca student1, ali će polje indeks imati drugačiju vrednost.

Strukture se mogu i definisati putem torki, s tim da njihova polja neće imati imena, već će im se pristupati . notacijom. Strukture definisane na ovaj način ne moraju nužno imati polja, već im se struktura i ponašanje može postaviti putem interfejsa.

Da bi se implementirali metodi u okviru struktura, koristi se ključna reč impl
 kao u listingu 2.10.

```
impl Student {
    fn promena_mejla(&mut self, novi_email: String) {
        self.email = novi_email;
    }
}
```

Listing 2.10: Definisanje metoda

Mogu se implementirati i metodi koji ne uzimaju instancu kao argument; njima se pristupa pomoću :: notacije.

Enumeratori

Enumeratori u programskom jeziku *Rust* imaju dodatne mogućnosti u odnosu na enumeratore u drugim programskim jezicima: svaki "tip" u enumeratoru može se posmatrati kao torka vrednosti. Ovime se, na primer, postiže ponašanje enumeratora Option koji premošćava izostanak vrednosti null. Option je definisan na sledeći način:

```
1 enum Option<T> {
2     Some(T),
3     None
4 }
```

Listing 2.11: Definisanje enumeratora

Ono što Option nudi jeste mogućnost izostanka neke vrednosti, ali da taj izostanak ne može uticati na integritet programa. Pre nego što se koristi, vrednost tipa Option se mora otpakovati (engl. unwrap), odnosno, mora se utvrditi da li

je vrednost generičkog tipa T izostala. Otpakivanje se vrši match naredbom kao u listingu 2.12.

```
fn main() {
    let a: Option<i8> = Some(10);

match a {
        Some(x) => println!("Vrednost promenljive a je: {}", x),
        None => println!("Promenljiva a nema vrednost!"),
}
```

Listing 2.12: Korišćenje match naredbe

Ukoliko se promenljiva ne otpakuje, kompilator će ispisati odgovarajuću grešku. Slično, greška će se ispisati i kada naredba match ne pokrije sve moguće vrste enumeratora, gde je moguće koristiti _ notaciju za obeležavanje podrazumevane grane.

Strukture podataka promenljivog sadržaja

Pored torki i nizova, *Rust* ima podršku za strukture podataka kojima se sadržaj može menjati: to su vektori i heš mape.

Vektori

Vektori su predstavljeni tipom Vec<T>, gde je T generički tip podataka sadržanih u vektoru. Novi vektor se inicijalizuje funkcijom Vec::new ili korišćenjem naredbe vec! kao u listingu 2.13. U istom listingu su prikazane funkcije dodavanja odnosno brisanja elemenata u vektoru: push, odnosno remove. Poziv funkcije remove(i) briše element koji se nalazi na poziciji i u vektoru. Da bi elementi vektora mogli menjati njihovu unutrašnju strukturu, mora se dodati ključna reč mut prilikom inicijalizacije. Vektorima koji su definisani bez te ključne reči se i dalje mogu dodavati ili brisati elementi, ali naknadne promene tih elemenata nisu dozvoljene.

Pravila vlasništva su i dalje na snazi, pa se prilikom iteriranja kroz petlju koriste reference na elemente vektora. Da bi se te reference mogle menjati, prvo ih je potrebno dereferencirati operatorom *.

```
1 fn main() {
```

```
let mut v: Vec<i32> = vec![4, 77, 10, 923];
v.push(50);
v.push(33);

v.remove(2);

for elem in &mut v {
    *elem *= 10;
    print!("{} ", elem);
}
}
```

Listing 2.13: Inicijalizacija, dodavanje i brisanje elemenata iz vektora

Kao i u nizu, u vektoru se moraju naći elementi istog tipa. Međutim, ovo ograničenje se može prevazići korišćenjem enumeratora, pošto je kompilatoru ne-ophodno samo da ima informaciju koji se tipovi mogu naći u vektoru da bi se mogla rezervisati adekvatna količina memorije.

Heš mape

Za razliku od vektora, deo standardne biblioteke koja implementira heš mape se mora ručno uključiti u program naredbom use. Funkcija insert će uneti odgovarajući par u mapu, ali će postaviti novu vrednost, bez obzira da li se ključ već nalazi u mapi.

Korišćenjem funkcije entry, može se dobiti enumerator Entry koji ukazuje da li vrednost za dati ključ postoji u mapi. Ako se na Entry nadoveže funkcija or_insert, koja će uneti odgovarajući par u mapu samo ako taj ključ ne postoji u mapi. Nakon toga, or_insert će vratiti referencu na par koji je napravljen, ili koji je nađen u mapi, kao u listingu 2.14. U istom listingu se koristi naredba println! sa argumentom {:?}, koja ispisuje odgovarajuće informacije za debagiranje; u ovom slučaju, biće ispisano {"Pas": 7, "Macka": 3}.

```
fn main() {
    use std::collections::HashMap;

let mut m = HashMap::new();

m.insert(String::from("Pas"), 2);
```

```
m.insert(String::from("Macka"), 3);

let p = m.entry(String::from("Pas")).or_insert(4);

*p += 5;

println!("{:?}", m);
}
```

Listing 2.14: Inicijalizacija heš mape i korišćenje insert i or_insert funkcija

Generički tipovi i interfejsi

U sekciji 2.3, pomenut je enumerator Option koji predstavlja omotač za vrednosti bilo kog tipa, da bi se izbeglo korišćenje nedostajućih vrednosti. Da bi se Option mogao koristiti na taj način, moraju se koristiti generički tipovi, koji se navode između znakova < i >, kao u definiciji enumeratora Option u listingu 2.11.

Prilikom definisanja metoda u okviru strukture podataka, kada struktura koristi jedan ili više generičkih tipova, moguće je implementirati metod samo za jedan tip, kao u listingu 2.15, gde se rastojanje između tačaka može izračunati kada su koordinate zapisane u pokretnom zarezu.

```
1 struct Tacka<T> {
       x: T,
       y: T
3
4 }
6 impl Tacka<f32> {
       fn dist(&self, t: &Tacka<f32>) -> f32 {
           ((self.x - t.x).powi(2) + (self.y - t.y).powi(2)).sqrt()
       }
9
10 }
11
12 fn main() {
       let t1 = Tacka {
           x: 32.0,
14
           y: 40.0
16
       };
      let t2 = Tacka {
```

Listing 2.15: Korišćenje generičkog tipa prilikom definisanja strukture

Korišćenje generičkih tipova ne prouzrokuje pad performansi, zato što će se prilikom prevođenja koda izvršiti monomorfizacija. Monomorfizacija podrazumeva pretvaranje generičkih tipova u konkretne tipove koji se koriste u programu, time garantujući da će prevedeni kôd biti podjednako efikasan kao i kôd koji ne koristi generičke tipove.

Interfejsi (engl. *Traits*) predstavljaju način definisanja zajedničkog ponašanja struktura i enumeratora. U listingu 2.16 je definisan novi interfejs Objekat2D koji obavezuje objekte da sadrže implementaciju funkcije povrsina.

```
use std::f32::consts::PI;
3 trait Objekat2D {
       fn povrsina(&self) -> f32;
5 }
7 struct Krug {
       r: f32,
  }
9
10
  impl Objekat2D for Krug {
11
       fn povrsina(&self) -> f32 {
12
           self.r * self.r * PI
13
       }
14
15 }
```

Listing 2.16: Definisanje novog interfejsa

U okviru definicije interfejsa se može naći i podrazumevana implementacija metoda. U tom slučaju se metode ne moraju implementirati za pojedinačne strukture podataka.

Generički tipovi i interfejsi se mogu koristiti zajedno tako da se obezbedi ograničenje konkretnih tipova koji se koriste u definiciji funkcija ili struktura. U listingu 2.17 je definisana funkcija koja kao argument uzima samo tipove koji implementiraju interfejs Objekat2D.

```
fn povrsina_objekta<T: Objekat2D>(objekat: &T) {
    println!("Povrsina objekta je: {}", objekat.povrsina());
}
```

Listing 2.17: Definisanje funkcije sa ograničenjem generičkih parametara

Za definisanje ograničenja generičkih tipova se može koristiti sintaksička pomoć u vidu ključne reči where. U listingu 2.18 je prepravljena funkcija iz listinga 2.17 tako da generički tip mora implementirati interfejs Display, čime se obezbeđuje mogućnost korišćenja parametra funkcije u okviru naredbe println!. Bitno je napomenuti da se više različitih interfejsa ograničenja deklariše oznakom +.

```
fn povrsina_objekta<T>(objekat: &T)
where T: Objekat2D + Display
{
    println!("Povrsina objekta {} je: {}", objekat, objekat.povrsina());
}
```

Listing 2.18: Definisanje funkcije sa ograničenjem višestrukih generičkih parametara

Životni vek referenci

Svaka referenca u programskom jeziku *Rust* ima svoj životni vek, čak iako on nije eksplicitno naveden. U sekciji 2.3 su pomenute zalutale reference, odnosno reference koje referišu na već oslobođeni prostor. U istoj sekciji je predstavljen i jedan od načina na koji se problem zalutalih referenci može zaobići: korišćenjem statičkog životnog veka. Drugi način rešavanja ovog problema jeste korišćenjem eksplicitno navedenih životnih vekova kao u listingu 2.19. Životni vekovi referenci se obeležavaju sa apostrofom i identifikatorom životnog veka posle znaka & i pre tipa reference. Prilikom definisanja funkcije se navode između karaktera < i > zajedno sa generičkim tipovima.

```
.unwrap_or("");
       let w2 = s2.split_whitespace()
                   .next()
                   .unwrap_or("");
9
       if w1.len() > w2.len() {
10
           w1
       } else {
           w2
       }
14
15 }
16
  fn main() {
       let s1 = String::from("Prva recenica");
18
       let s2 = String::from("Druga recenica");
19
20
       println!("Duza rec je: {}", duza_rec(&s1, &s2));
21
22 }
```

Listing 2.19: Definisanje funkcije čiji parametri imaju ekplicitno navedene životne vekove

Nije uvek neophodno eksplicitno deklarisati sve životne vekove referenci prilikom definisanja funkcije, zato što postoje **pravila elizije životnih vekova** (engl. *lifetime elision rules*). U pravila elizije se ubrajaju tri pravila po kojima kompilator automatski određuje životni vek reference:

- 1. Svaki parametar funkcije koji je referenca dobija jedinstveni identifikator životnog veka.
- 2. Ako postoji samo jedan parametar funkcije sa životnim vekom i povratna vrednost je takođe referenca, onda će i povratna vrednost imati isti životni vek kao i taj parametar.
- 3. Ako postoji više parametara funkcije koji su reference, ali jedan od njih je &self ili &mut self sa životnim vekom 'a, onda će povratna vrednost, ukoliko je ona referenca, imati životni vek 'a.

U listingu 2.19 funkcija duza_rec ima navedene životne vekove jer kompilator nije u mogućnosti da izvede sve životne vekove samo iz pravila elizije. Da životni vekovi nisu eksplicitno napisani, oba parametra funkcije bi imala jedinstveni životni vek, a životni vek povratne vrednosti bi ostao nepoznat jer se nijedno pravilo elizije ne odnosi na njega.

Glava 3

Razrada

Glava 4

Zaključak

Literatura

- [1] Announcing Rust 1.0. on-line at: https://blog.rust-lang.org/2015/05/15/Rust-1.0.html.
- [2] Matt Asay. Why AWS loves Rust, and how we'd like to help. on-line at: https://aws.amazon.com/blogs/opensource/why-aws-loves-rust-and-how-wed-like-to-help/. 2020.
- [3] crosvm. on-line at: https://opensource.google/projects/crosvm.
- [4] Manish Goregaokar. Fearless Concurrency in Firefox Quantum. on-line at: https://blog.rust-lang.org/2017/11/14/Fearless-Concurrency-In-Firefox-Quantum.html. 2017.
- [5] IoT Edge Security Daemon edgelet. on-line at: https://github.com/Azure/iotedge/tree/master/edgelet.
- [6] Steve Klabnik. The History of Rust. on-line at: https://dl.acm.org/doi/ 10.1145/2959689.2960081. 2016.
- [7] Steve Klabnik i Carol Nichols. Fearless Concurrency. on-line at: https://doc.rust-lang.org/book/ch16-00-concurrency.html. 2019.
- [8] Steve Klabnik i Carol Nichols. Functional Language Features: Iterators and Closures. on-line at: https://doc.rust-lang.org/book/ch13-00-functional-features.html. 2019.
- [9] Rust Case Study: Community makes Rust an easy choice for npm. on-line at: https://www.rust-lang.org/static/pdfs/Rust-npm-Whitepaper.pdf.
- [10] Rust contributors. on-line at: https://thanks.rust-lang.org/.
- [11] Stack Overflow Developer Survey. on-line at: https://insights.stackoverflow.com/survey/2020. 2020.
- [12] Barry Warsaw i dr. *PEP 1 PEP Purpose and Guidelines*. on-line at: https://www.python.org/dev/peps/pep-0001/. 2001.

[13] Ashley Williams. *Hello World!* on-line at: https://foundation.rust-lang.org/posts/2021-02-08-hello-world/. 2021.

Biografija autora

Jovan Dmitrović (Gornji Milanovac, 17.11.1995.)